

[Ømann.]

sig til lovens regler og føle sig forpligtet til at påse, at disse regler overholdes. I boer af blot nogenlunde størrelse vil hver enkelt arving være henvist til at engagere sin egen sagfører eller revisor, og hvis rådene på dette felt skal være gode, så bliver de også dyre. Men ingen jurist synes at have keret sig særlig om det brud, der herved sker på den materielle arveret, ja, endog på testamentsviljen; hovedformålet har været skattefrihed, og så må jura være jura.

Det er forståeligt, at skifteretternes repræsentanter er blevet betænkelige ved at skulle have med en så indviklet lovgivning at bestille, og de har reageret på en såre menneskelig måde; de har nemlig, stillet over for den hastigt arbejdende kommissions resultater, sagt: ja men så må vi til gengæld sørge for, at vi får et langt mindre antal boer at skifte, hvor der overhovedet er tale om beskatning; altså må vi have nogle ganske solide skattefrihedsbestemmelser for dødsboer, så at den store skok af boer slet ikke beskattes. Det har så medført, at der nu i den nye udskrivningslov er fremsat forslag om, at kun boer, hvor der er aktiver over 200.000 kr. eller en nettoformue på over 180.000 kr., skal underkastes bobeskatning, og endvidere er der et bofradrag ved opgørelsen af den årlige indkomst for boer på 25.000 kr. Man kan af disse tal slutte, at en lang række ganske betydelige boer slet ikke bliver undergivet beskatning, og når det er sådan, kan skifteretternes embedsmænd nok få tid til at pusle om og pleje de helt store boer og anvende de regler, der skal sørge for, at de heller ikke bliver beskattet.

Det bliver indviklet, det bliver dyrt for samfundet, det vil give stor beskæftigelse for advokater og revisorer. Alt dette tynger man lovgivningen og administrationen med for at dække over dette ene, som regeringen ikke vil sige, men som jeg har indtrykket af at den mener: nu gælder det om at bevare formuerne intakte. Vi har ganske vist en kapitalvindingsskat, men den skal

vi nok få afskaffet gennem en langsom udsultning, og den snak om beskatning af arbejdsfri indkomster og beskatning af allerede indkasserede afskrivningsfordele vil vi ikke vide af. Det ville stemme bedre med regeringens virkelige hensigter at stille et klart forslag om endelig afskaffelse af den særlige indkomstskat, for det er jo den, det i sidste ende drejer sig om.

Jeg skal lade de mange ændringsforslag ligge. Der er en hel del af dem, som jeg godt kunne stemme for, og som er gennemført på foranledning af de drøftelser, vi har haft i udvalget. Men vi vil indtage det standpunkt ikke at medvirke, fordi vi i den sidste ende agter at stemme imod den her præsenterede dødsbobeskatning og de tilhørende lovændringer.

Jeg vil gerne have lov til at udtale min beklagelse af, at der ikke var interesse for en løsning efter de linjer, som er anført i den skitse, der er optrykt i betænkningen. Disse linjer passer langt bedre med de motiver, som finansministeren sagde han havde, da han gav ordre til denne lovgivningsrevision, og de passer langt bedre med de forhold, der eksisterer i det virkelige liv. Når vi i den sidste ende vil stemme imod dette lovkompleks, er det, fordi vi mener, at det betegner et for afgørende brud med den dødsbobeskatning og denne beskatnings principper, som var indeholdt i den i 1967 vedtagne kildeskattelov. Det indrømmes, at der på forskellige områder skal foretages rettelser i denne oprindelige lov, men også dette ville efter min overbevisning være overkommeligt inden den 1. januar 1970.

Den fg. finansminister (*Ninn-Hansen*): Hr. Ømann gav udtryk for, at han ikke fandt, der havde været den helt store interesse omkring denne lovgivning, og nævnte bl. a., at pressen ikke havde været så interesseret i den. Hr. Ømann gav for så vidt selv svaret ved at sige, at det er indviklede spørgsmål. De mest anvendte betegnelser er kontinuitet, succession, pas-